

Regelrådet är ett särskilt beslutsorgan inom Tillväxtverket vars ledamöter utses av regeringen. Regelrådet ansvarar för sina egna beslut. Regelrådets uppgifter är att granska och yttra sig över kvaliteten på konsekvensutredningar till författningsförslag som kan få effekter av betydelse för företag.

Miljödepartementet

Yttrande över Naturvårdsverkets skrivelse uppdrag att utreda åtgärder för att motverka och förebygga spridning av legionellabakterier från kyltorn

Regelrådets ställningstagande

Regelrådet finner att konsekvensutredningen inte uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Innehållet i förslaget

Remissen avser förslag till ny bestämmelse om anmälningsplikt i förordningen om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd (1998:899).

Därutöver föreslås följande kompletterande åtgärder:

- Riktad information till tillsynsmyndigheter och andra berörda för att uppmärksamma lagändringen och vad den innebär.
- Tillsynsvägledning för att motverka och förebygga smittspridning av legionellabakterier.
- Krav på rapportering av kyltorn i Naturvårdsverkets föreskrifter (NFS 2016:8) om miljörapport.

Det föreslås också en miljöstraffavgift vid överträdelse av bestämmelsen i förordningen. Bestämmelsen införs i förordningen (2012:259) om miljöstraffavgifter.

Skälen för Regelrådets ställningstagande

Bakgrund och syfte med förslaget

I remissen framgår att Regeringen har gett Naturvårdsverket och Folkhälsomyndigheten i uppdrag att gemensamt utreda och föreslå åtgärder för att motverka och förebygga smittspridning av legionellabakterier från kyltorn och för att underlätta smittspårning vid legionellautbrott som misstänks härstamma från kyltorn.

Det uppges att ett fåtal kommuner, och endast runt hälften av länsstyrelserna, bedriver aktiv tillsyn av kyltorn idag, och att det sannolikt finns brister i skötsel och underhåll. Kyltorn kan, särskilt vid bristfällig skötsel, orsaka sjukdomsutbrott orsakade av legionella. Även om antalet dokumenterade utbrott är få, kan, enligt förslagsställaren, ett utbrott när det väl inträffar drabba ett stort antal människor. Ofta saknas information om var kyltornen är belägna vilket försvårar kommunernas arbete med tillsyn och smittspårning i samband med eventuellt inträffade sjukdomsfall.

Vidare uppges att syftet med förslaget är att de kommunala tillsynsmyndigheterna ska få kännedom både om var kyltornen är belägna och vem som är verksamhetsutövare.

Det underlättar för tillsynsmyndigheterna både vid smittspårning och för att bedriva förebyggande tillsyn. En anmälningsplikt medför också, enligt förslagsställaren, skärpta krav på egenkontroll eftersom anmälningspliktiga verksamheter omfattas av krav enligt egenkontrollförordningen. Det uppges att i förlängningen bör förslaget innebära en minskad risk för negativa hälsoeffekter i form av antal fall och utbrott av legionellasmitta orsakade av kyltorn.

Regelrådet finner att förslagsställarens redovisning av förslagets bakgrund och syfte är godtagbar.

Alternativa lösningar och effekter av om ingen reglering kommer till stånd

I remissen uppges att flera aktörer som förslagsställarna varit i kontakt med bedömer att information om förekomst av kyltorn är viktig för att underlätta och förbättra smittspårningsarbetet. Det uppges att både de representanter från kommunerna, och de personer som arbetar eller har arbetat inom smittskyddsenheter på regioner som förslagsställarna har samrått med ser ett behov av någon form av anmälnings- eller registreringsplikt för kyltorn för att kunna få vetskap om var kyltornen är belägna och vem som är verksamhetsutövare. Det uppges att branschorganisationen Fastighetsägarna har framfört att anmälningsplikt enbart bör införas om det är samhällsekonomiskt motiverat. De anser också att alternativ till anmälningsplikt som är mindre belastande för fastighetsägarna behöver utredas. Vidare uppges att även Arbetsmiljöverket har lämnat liknande synpunkter, om att alternativ som är mindre ingripande än anmälningsplikt behöver utredas.

Det uppges att förslagsställaren utrett olika förslag till åtgärder hur de långsiktigt kan säkerställa en förbättrad tillsyn och egenkontroll samt ge kännedom om var kyltornen är belägna. Sammanfattningsvis uppges att eftersom kyltorn kan utgöra en risk för människors liv och hälsa anser förslagsställaren att det är motiverat att införa en anmälningsplikt trots de konsekvenser det medför för berörda aktörer.

Det uppges vidare att enligt de kommuner som förslagsställaren har haft kontakt med och som har utfört inventeringar av kyltorn förekommer det att verksamhetsutövare har låg kunskap om hur kyltornen ska skötas för att minska risken för legionella. Det finns därför en risk att vissa kyltorn därför inte sköts på rätt sätt. Det uppges att Stockholms stad utförde tillsyn på åtta kyltornsanläggningar 2019 och att det då bland annat noterades brister i kemikaliehanteringen, brister i kontrollen av doseringsutrustningen för biocider samt bristande provtagningsrutiner. Det uppges att vid tillsynen framkom även att många verksamhetsutövare tyckte det var svårt att veta vad som gäller, och efterfrågade tydligare krav och riktlinjer för kyltorn. Vidare uppges att troligen varierar både kunskapsnivån och hur väl kyltornen sköts mellan olika verksamheter och branscher. Inom vissa branscher, som skogsindustrin, har man arbetat med legionella frågan länge, vilket borde innebära bättre kunskap om skötsel och underhåll. Miljöfarliga verksamheter som är anmälnings- eller tillståndspliktiga har ett tydligare krav på sig när det gäller egenkontroll, genom förordningen om egenkontroll (1998:901), och kan också ha skyddsvillkor. Detta kan i sin tur ge förutsättningar för en bättre skötsel av kyltornen.

Det uppges att förslagsställaren har identifierat några förslag till åtgärder, utöver en anmälnings- eller registreringsplikt, som utretts på en övergripande nivå om de kan förbättra informationen om var kyltornen är belägna samt i vilken grad de kan bidra till en förbättrad tillsyn och egenkontroll av kyltorn.

Några av de identifierade förslagen är:

- Inventering av kyltorn. Detta uppges dock vara tidskrävande och endast ge en nulägesbild av var kyltornen finns. Återkommande inventeringar skulle krävas för att hålla uppgifterna aktuella. Som sammantagen bedömning uppges detta inte vara är ett kostnadseffektivt alternativ.
- Utökad tillsynsvägledning. Detta uppges kunna bidra till förbättrad tillsyn och egenkontroll, men ger inte tillräcklig måluppfyllelse som enskild åtgärd. Problematiken med okända kyltorn skulle också kvarstå.
- Informationsinsatser till verksamhetsutövare om vilka risker kyltorn kan innebära och hur de bör skötas. Detta uppges kunna ge kortvariga positiva effekter. För en långsiktig effekt behöver informationsinsatserna ske med viss regelbundenhet, vilket kan vara svårt att säkerställa. Problematiken med okända kyltorn kvarstår också.
- Register hos företagen. Det uppges att de företag som installerar och servar kyltorn för register över både tornen och deras underhåll. Arbetsgruppen har undersökt om kommunerna skulle kunna ta del av dessa register för att få kännedom om kyltornen. I dagsläget är det dock tveksamt vilka uppgifter som kan tillgängliggöras på grund av GDPR-regler. Det uppges dessutom troligt att de kyltorn som har brister i underhåll och skötsel inte finns med i registren. Det skulle innebära att kommunerna inte får kännedom om de kyltorn som har störst behov av tillsyn.

Därutöver har följande åtgärder övervägts; samordning av köldmediakontrollen, insamling av uppgifter genom GIS (geografiska informationssystem), tredjepartsbesiktning samt att utgå från legionella inom andra områden än kyltorn vid identifiering av verksamheter med kyltorn. För- och nackdelar med samtliga alternativ redovisas utförligt.

Det framgår av redovisningen att förslagsställaren har övervägt olika nivåer för den föreslagna miljöstraffavgiften. Då avgiften bör vara i samklang med de nivåer som anges för övriga bestämmelser förslås avgiften ligga i spannet 3 000 till 5 000 kronor.

I konsekvensutredningen uppges att ett register över befintliga kyltorn underlättar för kommunerna och smittskyddsmyndigheterna vid smittspårning av legionella och kan upprättas och utvecklas i samband med att en anmälningsskyldighet införs. Registret kan användas både vid en smittspårning och vid planering av tillsynen. Det uppges viktigt att uppgifterna kan delas mellan berörda aktörer. Det uppges vidare att om anmälningsskyldighet införs kommer ansvar för registret åläggas den berörda kommunala tillsynsmyndigheten. Arbetsgruppen har övervägt behovet av ett nationellt eller regionalt register, men gör bedömningen att uppgifterna om kyltorn bör finnas i den kommun som kyltornet registrerats i. Anledningen är att kommunerna har ansvar för att spåra smitta och undanröja risk för smittspridning i situationer där objekt misstänks bära på en allvarlig smittsam sjukdom.

Vidare uppges att om ingen anmälningsskyldighet, annan reglering eller andra åtgärder vidtas skulle detta innebära fortsatta svårigheter för kommunernas smittspårning i samband med ett legionellautbrott. Vidare skulle det innebära fortsatta utmaningar för de kommunala tillsynsmyndigheterna att bedriva tillsyn då de inte vet var det finns kyltorn. Det skulle också innebära en ökad risk för utbrott av legionella, då bristande drift och underhåll är faktorer som ökar sannolikheten för utbrott.

Regelrådet kan konstatera att förslagsställarens redovisning av alternativa åtgärder är noggrann och väl strukturerad.

Regelrådet finner att förslagsställarens redovisning av alternativa lösningar och effekterna av om ingen reglering kommer till stånd är godtagbar.

Förslagets överensstämmelse med EU-rätten

I remissen uppges vilka lagkrav som gäller för kyltorn som har en direkt koppling till en verksamhet som är anmälnings- eller tillståndspliktig enligt miljöprövningsförordningen och dessutom omfattas av industriutsläppsförordningen (2013:250). Vidare uppges att industriutsläppsförordningen innehåller bestämmelser om försiktighetsmått för industriutsläppsverksamheter och är en svensk implementering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (industriutsläppsdirektivet). Direktivet beskriver samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar.

Vidare uppges att industriutsläppsverksamheter omfattas av branschspecifika teknikkrav om bästa tillgängliga teknik (BAT) som beslutats om inom EU. Nämnade krav gäller parallellt med reglerna i miljöbalken och de bryter igenom rättskraften för tillståndspliktiga verksamheter. Dessutom finns det ett horisontellt teknikkodokument (BREF) som kan beröra sådana verksamheters kylsystem och bakterien *Legionella spp.* omnämns i det dokumentet. Det är, enligt förslagsställaren, värt att uppmärksamma att teknikkodokumentet för kylsystem utgör en äldre reglering som kommer att revideras framöver. Den reviderade versionen kan innebära nya krav för kyltorn eftersom BREF-dokumentet blir bindande för alla verksamheter, men det finns, enligt förslagsställaren, inte någon beslutad tidpunkt för detta. För industriutsläppsverksamheter uppges tillsynen vara ännu hårdare reglerad än för övriga tillståndspliktiga verksamheter, både gällande minsta omfattning och tidsintervall.

Regelrådet finner ingen anledning att ifrågasätta förslagsställarens uppgifter men anser att det hade varit önskvärt med en tydligare bedömning av hur den föreslagna regleringen överensstämmer med överordnad EU-rätt.

Regelrådet finner trots allt att förslagsställarens redovisning av förslagets överensstämmelse med EU-rätten är godtagbar.

Särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande och behov av speciella informationsinsatser

Det uppges i remissen att verksamhetsutövarna kommer att behöva information, exempelvis om vilka verksamheter anmälningsplikten gäller, hur en anmälan går till och vilka nya krav på egenkontroll som gäller för deras verksamhet. Det är Folkhälsomyndighetens och Naturvårdsverkets uppgift att ta fram information som tillsynsmyndigheten kan sprida till relevanta målgrupper. Enligt förslagsställaren behöver även kommunerna ta fram riktad information om anmälningsplikten. Vidare uppges att det också är tänkbart att andra parter, såsom branschorganisationer kommer att kunna stå för en del av kunskapsspridningen om kyltorn och hur de ska skötas för att minimera risker. För att nå fastighetsägare och andra verksamhetsutövare kan informationen även spridas via de företag som installerar och underhåller kyltorn. Ett särskilt stort behov av informationsinsatser kommer att finnas den närmaste tiden efter att anmälningsplikten har trätt i kraft, eftersom alla kyltornsägare inte kommer att ha kännedom om att de omfattas av den nya lagstiftningen. Det uppges att information om anmälningsplikten kan ske i flera olika kanaler, till exempel genom webbtexter, nyhetsbrev och deltagande i olika forum där tillsynsmyndigheterna deltar. Det kan också ske i form av tillsynsseminarier eller tillsynsprojekt.

Slutligen uppges att Naturvårdsverket och Folkhälsomyndigheten betonar vikten av god

framförhållning om förslaget ska genomföras. Myndigheterna behöver få vetskap om en kommande anmälningsplikt i god tid innan den införs för att hinna ta fram ny tillsynsvägledning och information till tillsynsmyndigheterna. Det uppges att även referensgruppen anser att det är viktigt med en god framförhållning om förslaget ska genomföras. Vägledningar med mera behöver finnas på plats och informationsinsatser genomföras innan anmälningsplikten börjar gälla. Kommunerna behöver också få tid att förbereda sig och hinna justera sina taxor för miljöbalkstillsynen. Vidare uppges i konsekvensutredningen att övergångsbestämmelsen bör ha minst sex månaders tidsfrist, gärna längre. Vilket datum det blir beror på när förordningen träder ikraft.

Regelrådet kan konstatera att det saknas uppgifter om exakt tidpunkt för när författningsförslaget bör träda i kraft. Det finns däremot redovisning av särskild hänsyn till tidpunkten för ikraftträdande till exempel i form av förslag till övergångsregler.

Regelrådet finner därför att förslagsställarens redovisning av behov av speciella informationsinsatser och särskild hänsyn till tidpunkt för ikraftträdande är godtagbar.

Berörda företag utifrån antal, storlek och bransch

I remissen uppges att det förekommer skilda åsikter bland de aktörer förslagsställaren har haft kontakt med om vem som bör betraktas som verksamhetsutövare. Det uppges att projektarbetsgruppen föreslår följande definition av kyltorn: "Med kyltorn menas en anordning som används för att avlägsna överskottsvärme från kylprocesser där kylningen sker genom att tillföra vatten till luftflödet på ett sätt som gör att aerosoler bildas."

I konsekvensutredningen uppges att de som främst berörs av förslaget är de juridiska eller fysiska personer som tillsynsmyndigheten bedömer utgör verksamhetsutövare, det vill säga de företag eller fastighetsägare som äger eller har rådighet över kyltornen.

Service- och konsultföretag som arbetar med drift, provtagning och besiktning av andras kyltorn kan gynnas av förslaget på sikt, eftersom de kan antas få fler uppdrag om kraven på egenkontroll av kyltornen blir strängare.

Det uppges att verksamheter som har kyltorn och som redan är anmälnings- eller tillståndspliktiga enligt miljöprövningsförordningen och som dessutom omfattas av industriutsläppsförordningen (2013:250) är exempelvis stålverk eller kemisk industri med utrustning som behöver kylas för att inte skador ska uppstå.

Det uppges att en slutsats från inventeringar i Stockholms stad och Huddinge är att verksamhetsutövare och fastighetsägare inte alltid är medvetna om huruvida de har ett kyltorn eller ej inom sina verksamheter. Det uppges vidare att utifrån det antal kyltorn som kommunerna hittat vid sina inventeringar har arbetsgruppen genom en överslagsräkning uppskattat antalet kyltorn som är i drift idag i Sverige till minst 1 000. Denna uppskattning bekräftas också av branschen som utgår från det antal kyltorn de själva har levererat och sin andel av marknaden. Det uppges sannolikt att en betydande andel av kyltornen finns på fastigheter, såsom kontorsbyggnader, centrumbyggnader, serverhallar och liknande, som vare sig är anmälnings- eller tillståndspliktiga. Vid samråd med miljöinspektörer på Stockholms stad och Huddinge kommun framkom att kyltorn ofta finns i verksamheter eller på fastigheter som kommunen inte har regelbunden tillsyn över och som heller inte har anmälts. Hur stor andel dessa utgör är okänt, men vid Stockholms miljöförvaltnings inventering fanns drygt två tredjedelar av kyltornen inom icke anmälnings- eller tillståndspliktiga verksamheter. Denna skattning pekar, enligt förslagsställaren, mot ett högre antal kyltorn. Sammanlagt

bedöms det finnas mellan tusen och några få tusen kyltorn i landet. Det uppges dock finnas stora osäkerheter i dessa siffror.

Det uppges att uppgifter om antalet anmälningspliktiga verksamheter med kyltorn i Sverige har förslagsställaren inte lyckats få fram, varken via branschorganisationer eller andra tillgängliga källor, såsom inventeringsrapporter etcetera. Förslagsställaren konstaterar att för att få fram säkra uppgifter skulle det innebära inventering och genomgång av tillstånd och andra beslut, vilket inte rymts i uppdraget. Det uppges att arbetsgruppen har gjort en grov skattning utifrån uppgifter om tillståndspliktiga verksamheter inom metallindustrier, kemisk industri, raffinaderier, flygplatser och skogsindustrier med antagandet om att 25 % av dessa har kyltorn. Utifrån denna skattning bedöms att det finns mellan 1 000 och 1 500 kyltorn inom tillståndspliktiga verksamheter i landet.

Det uppges att de flesta konstruerade vattensystem där aerosoler kan bildas kan teoretiskt utgöra en risk för legionellsmitta. Förslagsställarna har utrett ifall det finns skäl att inkludera skrubbrar (anordningar som använder vätska för att avlägsna oönskade ämnen från luft eller gasblandningar på ett sätt som gör att aerosoler bildas), bioreningsanläggningar och fontäner. Förslagsställaren bedömer dock att det inom ramen för uppdraget saknas behov av att utreda fler anläggningar.

Slutligen uppges att förslagsställaren inte ha kunnat få fram uppgifter om hur många företag som kommer att omfattas av en anmälningsplikt och att det därför är svårt att veta storleken på dessa. Det uppges dock kunna finnas mindre företag och att förslaget kan medföra en större belastning för sådana verksamhetsutövare.

Regelrådet konstaterar att det helt saknas redovisning av berörda företag utifrån storlek, men kan samtidigt ha förståelse för att det kan vara svårt att redovisa sådana uppgifter då alla branscher och företag inte är kända samtidigt som många branscher och företagsstorlekar berörs och att det därför potentiellt också kan röra sig om företag av alla möjliga olika storleksklasser.

Regelrådet finner därför att förslagsställarens redovisning av berörda företag utifrån antal, och bransch är godtagbar, och att redovisningen utifrån storlek utifrån förutsättningarna i detta ärende också är godtagbar.

Påverkan på berörda företags kostnader, tidsåtgång och verksamhet

Administrativa kostnader

I konsekvensutredningen uppges att anmälningsplikt innebär att det företag eller den fastighetsägare som är ansvarig verksamhetsutövare för ett kyltorn behöver göra en anmälan. En anmälningsblankett som innehåller de uppgifter som behövs för ärendet behöver fyllas i. Ritningar och tekniska beskrivningar som behövs för bedömning av de anordningar, lokaler eller anläggningar som avses i ansökan eller anmälan behöver också bifogas.

Det uppges att även om det inte är reglerat kan tillsynsmyndigheten exempelvis begära in riskbedömningar och uppgifter om vilka rutiner för egenkontroll som upprättats. En sådan begäran skulle kunna innebära att verksamhetsutövaren måste kontakta leverantörer för frågor om drift eller underhåll. Kostnader kan även uppstå om tillsynsmyndigheten begär in annan kompletterande information.

Vidare uppges att anmälningsplikt medför skärpta krav på egenkontroll eftersom anmälningspliktiga verksamheter omfattas av kraven enligt egenkontrollförordningen. I det ingår krav på dokumenterad egenkontroll, krav på att rapportera driftstörningar till tillsynsmyndigheten och krav på att utföra systematiska riskbedömningar. Utökad egenkontroll i verksamheten kan innebära ökade kostnader för företagen.

Därutöver uppges att tillståndspliktiga verksamheter ska rapportera uppgifter om kyltorn via miljörapporterna (Svenska miljörapporteringsportalen, SMP) till kommunerna och att kravet ska införas i Naturvårdsverkets föreskrifter NFS 2016:8, om miljörapport när dessa föreskrifter ses över i samband med införandet av ett nytt system för miljörapportering.

Regelrådet kan konstatera att det helt saknas redovisning av tidsåtgång för att göra en anmälan och att sammanställa nödvändiga bilagor. Det saknas vidare helt beräkningar av de administrativa kostnader som uppstår till följd av tidsåtgången för att göra en komplett anmälan. Regelrådet kan vidare konstatera att det saknas redovisning av tidsåtgång och kostnader för att upprätta egenkontrollprogram liksom för att rapportera driftsstörningar till tillsynsmyndigheten och utföra systematiska riskbedömningar. Slutligen saknas redovisning av tidsåtgång och kostnad för miljörapporteringen för de tillståndspliktiga företagen.

Regelrådet finner därför att förslagsställarens redovisning av förslagets administrativa kostnader är bristfällig.

Andra kostnader och verksamhet

I remissen uppges att om anmälningsplikt införs kommer det att leda till ett ökat fokus på tillsyn av kyltorn hos både kommuner och länsstyrelser. Det kommer alltså att finnas ett behov av att utveckla tillsynsvägledningen på området. Det uppges att tillsynsseminarier och tillsynsprojekt kan bidra till en effektiv och enhetlig tillsyn, men också förbättra förutsättningarna för tillsynsmyndigheterna att sprida informationen vidare till verksamhetsutövarna. I remissen uppges att en anmälningsplikt i kombination med tydligare tillsynsvägledning kan leda till tydligare krav och en mer likvärdig tillsyn, vilket kan underlätta för verksamheter med kyltorn.

Vidare uppges att en ytterligare kostnad som uppstår för företagen är anmälningsavgift samt tillsynsavgift till den kommunala tillsynsmyndigheten. Kommunfullmäktige i respektive kommun fattar beslut om avgifternas storlek. Avgift för handläggning av anmälan betalas i form av en fast avgift eller enligt en timtaxa som motsvarar den faktiskt nedlagda handläggningstiden. Kommunernas genomsnittliga timtaxa är cirka 1 000 kronor. Avgiften för tillsyn kan också tas ut antingen som en fast årlig avgift eller som en timtaxa.

Regelrådet välkomnar utvecklandet av en vägledning då sådana kan bidra till en bättre och mer likvärdig tillsyn till gagn för berörda företag.

Regelrådet finner att förslagsställarens redovisning av andra kostnader och påverkan på företagens verksamhet är godtagbar.

Påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag

Regelrådet kan konstatera att det helt saknas redovisning av förslagets påverkan på företagens konkurrensvillkor.

Regelrådet finner därför att förslagsställarens redovisning av förslagets påverkan på konkurrensförhållandena för berörda företag är bristfällig.

Regleringens påverkan på företagen i andra avseenden

Regelrådet kan konstatera att det saknas en uttalad redovisning av regleringens påverkan på företagen i andra avseenden, men att det likväl finns redovisning som indirekt skulle kunna betraktas som sådan. Förslagsställaren nämner exempelvis i konsekvensutredningen att då få kommuner idag bedriver tillsyn över kyltorn kan det krävas viss kompetenshöjning för tillsynspersonalen. Regelrådet anser att sådan kompetenshöjning tillsammans med den vägledning som förslaget avser sannolikt påverkar företagen på ett positivt sätt.

Regelrådet kan också konstatera att förslagsställaren bedömer att anmälningsplikten kan bidra till att arbetsbelastningen ökar hos kommunerna när de ska handlägga dessa samt planera för tillsynen. Det uppges därutöver att antalet ärenden gällande miljösanktionsavgifter sannolikt kommer att öka, vilket kan bidra till ytterligare arbetsbelastning för kommunerna. Regelrådet anser att detta även i viss mån kan antas påverka företagen.

Utifrån det angivna finner Regelrådet att förslagsställarens redovisning av regleringens påverkan på företagen i andra avseenden är godtagbar.

Särskilda hänsyn till små företag vid reglernas utformning

I konsekvensutredningen uppges att i de fall mindre företag utgör ansvarig verksamhetsutövare kan anmälningsplikt ge proportionellt sett större påverkan. Det finns till exempel risk att små företag saknar anställda med tillräcklig kompetens inom detta område. De ökade kraven på både kunskap och förbättrad egenkontroll kan därför medföra att en anmälningsplikt för kyltorn innebär en större belastning för dessa verksamhetsutövare. Det uppges att förslagsställaren inte kunnat få fram hur många företag som skulle omfattas av anmälningsplikt, lika lite som hur många av dem som är små företag.

Regelrådet finner att redovisningen av särskild hänsyn till små företag vid reglernas utformning är godtagbar.

Sammantagen bedömning

Regelrådet kan konstatera att förslagsställarens redovisning i de flesta avseenden är godtagbar och håller god kvalitet. I två avseenden saknas dock helt redovisning, vilket är en tydlig brist. När det gäller de administrativa kostnaderna finns förvisso uppgifter om vilka krav som föranleder kostnader men det saknas samtidigt helt redovisning av tidsåtgången, liksom beräkning av kostnaderna som kraven ger upphov till. Med anledning av att de administrativa kostnaderna utgör kärnan av förslagets konsekvenser kan Regelrådet inte bortse från bristen. Utan denna redovisning går det helt enkelt inte att förstå vilka konsekvenser förslaget får för berörda företag.

Regelrådet finner därför att konsekvensutredningen inte uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Stöd till regelgivare i konsekvensutredningsarbetet finns i [Tillväxtverkets handledning för konsekvensutredning](#).

Regelrådet behandlade ärendet vid sammanträde den 21 december 2022.

I beslutet deltog: Anna-Lena Bohm, ordförande, Hans Peter Larsson och Lennart Renbjer.

Ärendet föredrogs av: Josefina Brzezinska.

Anna-Lena Bohm
Ordförande

Josefina Brzezinska
Föredragande